

عنوان مقاله:

کاهش آسیب پذیری و بهسازی اماکن و شریان های شهری مطالعه موردی شهر زابل

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حسن دلاکه - دانشجوی مهندسی شهرسازی

شریفه سرگلزایی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای

خلاصه مقاله:

اسیب پذیری شهری میزان خساراتی است که در صورت بروز سانحه به یک شهرواجزا و عناصر آن بر حسب ماهیت و کیفیت درجه های مهندسی و غیرمهندسی وارد میشود مقاوم سازی ساختمان ها و شریانهای شهری باید جایگاه واقعی خود را در نظام برنامه ریزی دولت به خوبی پیدا کند و اعتبار و ارزش خود را از راه بهبود عملکرد افزایش دهد استفاده از مصالح نامرغوب در اماکن و فضاهای شهری از عوامل است که در تشدید خسارات ناشی از وقوع بحران اثرگذار است و سبب به خطراتان جان افراد می شود شبکه معابر شهر زابل در مقابل بحرانهای تاثیر گذار بر کالبد و ساختار آسیب پذیری می باشد هدف این مقاله ارائه راه کارهایی جهت تقویت شریانهای شهری در مقابل بحران ها در شهر زابل می باشد بدین منظور ابتدا عواملی که بطور کل باعث بروز آسیب ذییر در نواحی شهری میشود را مطرح و سپس با بیان انواع بحرانهای مطرح در محدوده مورد مطالعه تعریف مدیریت بحران و ضرورت آن راه کارهایی را جهت کاهش آسیب پذیری در نواحی شهری شهر زابل ارائه میدهد

کلمات کلیدی:

شریانهای شهری/آسیب پذیری/مدیریت بحران/زابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/214311>

